

****+ ****+
Ogłoszenia
Duszpasterskie...

13.10.2024 (XXVIII Niedziela zwykła)

Parafia pw. Matki Bożej Nieustającej Pomocy w Nizinach

1. Bóg zapłać rodzinom sprzątającym w ostatnim tygodniu w kościele. Troskę o porządek i piękno w kościele oraz wokół niego, przekazujemy rodzinom: Małgorzaty i Zbigniewa Świecarz, Teresy i Stanisława Cieszyńskich, Karoliny i Arkadiusza Barańskich.
2. Msze św. w tygodniu będą: codziennie o godz. 17³⁰ a po nich nabożeństwa różańcowe. Natomiast we wszystkie niedziele października nabożeństwo różańcowe będzie odprawiane o godz. 10⁰⁰ – przed Mszą św. Zapraszam serdecznie wszystkich do wspólnej modlitwy.
3. Za tydzień składka do puszek na Fundację Dzieło Nowego Tysiąclecia w związku z obchodami kolejnego Dnia Papieskiego.

**INTENCJE MSZALNE W NADCHODZĄCYM TYGODNIU
 (14.X – 20.X 2024):**

- Trwają Msze św. gregoriańskie za Ś.P. Antoniego Lenara.

Ś. + P.

*Wieczny odpoczynek racz Mu dać, Panie,
 a światłość wiekuista niechaj Mu świeci!*

Ś. + P.

○○○ **UBÓSTWO POTRZEBNE W ŻYCIU CODZIENNYM** ○○○

Ubóstwo to nie wymuszona bieda materialna, ale niewymuszona wolność od przywiązania do dóbr materialnych na rzecz relacji i wartości wyższych. Dusza uboga jest „u Boga”.

Sw. Maksymilian Kolbe. Ten ubogi kapłan zakonny wykorzystywał najnowocześniejsze środki do głoszenia Ewangelii: prasę, radio, myślał również o telewizji. Kiedy wybuchła II wojna światowa, wydawałoby się, że całe jego dzieło legło w gruzach. Większość zakonników z Niepokalanowa musiała wyjechać w strony rodzinne, wydawnictwo i drukarnię zamknięto, część klasztoru zajęły wojska niemieckie, a on jako przełożony wspólnoty oznajmił współbraciom: nasza misja nie kończy się, zmieniają się tylko jej środki. Przyszedł czas, byśmy głosili Ewangelię już nie słowem pisanym, ale czynem. Prosił też zakonników, aby zaciągnęli się do Czerwonego Krzyża i nieśli pomoc potrzebującym. Ci, którzy zostali w Niepokalanowie, dali schronienie przesiedleńcom z poznańskiego i deportowanym Żydom. Dzielili się z tymi ludźmi chlebem i słowem otuchy. Sam św. Maksymilian dał ostatecznie najwyższe świadectwo swojego ubóstwa, gdy najpierw w obozie koncentracyjnym w Auschwitz dzielił się głodowymi porcjami chleba, resztą sił spowiadał godzinami współwięźniów i wreszcie gdy oddał swoje życie dla ocalenia życia drugiego człowieka. To jest chyba najwyższy wymiar ubóstwa duchowego – umieć dać najwyższy dar z siebie. Być wewnątrz tak wolnym, by oddać siebie w ofierze drugiemu człowiekowi. Takiego wymiaru ubóstwa potrzeba dziś nam w kapłaństwie, w życiu zakonnym, w życiu małżeńskim i rodzinnym, bowiem bez ofiary nie ma miłości, a do tej pierwszej zdolni są tylko ubodzy w duchu.

MÓDLMY SIĘ O NIEUSTANNE POSZUKIWANIE PRAWDZIWEGO I JEDYNEGO SKARBU – ŻYCIA WIECZNEGO
 Niziny, 13.10.2024 r. **ks. proboszcz Kazimierz Kopeć**